Kvinden og Samfundet

Udgivet af Dansk Kvindesamfund.

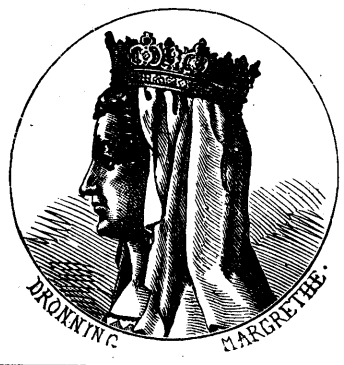

Nr. 17. | Kontor: Nørregade 33, St. | 21. November 1899. | Udgaar hver Tirsdag. | 15. Aarg.

Julie Laurberg.
Fotograf.
Hotel du Nord.
Indgang ad Porten. Elevator.

Emmy Thulstrup.
Hjemmelavet Konfekt,
tilkendt eneste

HÆDERS-DIPLOM
VED KVINDERNES
UDSTILLING
1895.

Vesterbrogade 3, 1. Sal o. G.
Telefon 19017. (Panoptikonbygningen) Telefon 19017.
Varerne bringes overalt.
Provinsordre effektueres pr. Omgaaende.r
Udenbyes Juleordrer modtages.

Læge Emmy B. Neukirchs
Tandklinik 10—3.
56, 1., Nørre Farimagsgade.
Hellerup 157. Kl. 10—12.

THEHUSET Nr. 1.
Kongens Nytorv 14.
Specialitet!
Smaa Pecco bl. m. grøn The.
2 Kr. pr. Pd.
Eneudsalg af Fru Emmy Thulstrups **hjemmelavede Konfekt.**

GYLDENDALS BIBLIOTHEK
50 ØRE MAANEDEN
UGESKRIFT FOR HJEMMET
REDAKTØR: VELHELM ØSTERGAARD.
BRINGER DE YPPERSTE VÆRKER AF DANSK LITERATUR
HVER UGE 32 SIDER I STORT FESTUD GAVE FORMAT INDEHOLDENDE
H C ANDERSEN · ST ST BLICHER · B S INGEMANN · PALUDAN MÜLLER · CHR WINTHER · M M FL
CA. 80 ALMINDELIGE BOGSIDER FOR 11½ ØRE
EN BOG PAA CA. 300 ALMINDELIGE BOGSIDER VIL KOSTE 40 ØRE.
ABONNEMENT TEGNES HOS BOGHANDLERNE PAA POSTHUSENE OG I EXPEDITIONEN KLAREBODERNE 3

Marie Jensen.
Blomsterforretning.
Kranse og Buketter.
Frederiksberggade 3.

FRU LAURA MADSENS
hjemmelavede Konfekt.
Jule Ordre modt. snarest.
Telefon 17522.
Knabrostr. 4 1ste Sal.

Knabrostr. 4, 1ste Sal.

Tandlæge
Fru Tofte-Siesbye,
Amagertorv 31.

Kunstige Tænder
indsættes smukkest og billigst med Garanti Reparationer paa 2 Timer.
Julie Detlefsen,
Frederiksborggade 41. Telef. 1906.

GENERENDE HAARVÆKST
fjernes for **bestandig.**
Kun Frederikke Wendrich.
Nyhavn 37.

Tandlæge
Frøken Anna F. Hansen,
Frederiksborggade 34.

Christine Søeborg
Kjøbmagergade 16 II
Salon for Frisering, Hovedbade og Haararbejde.
Telefon 19536.

Redaktionen træffes hver Torsdag fra Kl. 1—3, Nørregade 33, St., Dansk Kvindesamfunds Kontor.

Annonceprisen er: Forsiden 20 Øre, 3die og 4de Side 15 og 12 Øre pr. Petitlinie ÷ 10 % for mindst 3 Gange Indrykkelse. Løbende Annoncer Aaret rundt 15 % Rabat.

Fugleværns-sagen
som Samfundssag.

Det er nu snart 3 Aar siden, at „Dansk Kvindeforening til Dyrenes Beskyttelse" paabegyndte en Agitation imod Fuglepyntmoden; en Kreds af Kvinder fra By og Land sluttede sig til Foreningen, nedlagde en Protest mod Moden og udstedte et Opraab til alle Kvinder om at afskaffe Fugle, eller Dele af Fugle, som Pynt paa Hatte og Dragter; undtagne herfra var Strudsfjer og Fuglefjer af madnyttigt Vildt, samt tamt Fjerkræ. Der blev i Opraabet gjort opmærksom paa, at en fortsat Brug af Fuglepynt vilde lægge Fugleverdenen øde, idet Moden havde taget saa stor Overhaand, at det ikke alene var Sirfuglene fra Amerikas Skove, det gik ud over, men at ogsaa vore egne hjemlige Sangfugle — Lærker, Svaler, Stillidser, Spætter o. s. v., — blev anvendte paa ovennævnte Maade.

Der blev agiteret saa godt, at der i Løbet af kort Tid indvandtes ca. 4000 Underskrifter til ikke at bære Fuglepynt; det viste sig, at de *intelligente* Kvinder straks havde opfattet Sagen rigtigt og tog Afstand fra Moden, saa snart de var blevne gjort opmærksomme paa, at Moden var Skyld i Millioner af Fugles Lidelser og Død. Humaniteten krævede, at man bragte et lille Offer paa Modens Alter.

Den Bevægelse, Kvindeforeningen havde rejst, blev hurtig efterfulgt af Kvindeforeningerne i Norge og Sverrig, der udstedte Opraab i Lighed med, hvad der var sket i Danmark; baade den danske og svensk-norske Dronning sendte Lederne af Bevægelsen skriftlige Udtalelser om Tilslutning og Sympati for Sagen. Og som i Norden saa og i Syden; — rundt omkring i Europa kæmpede *Kvinder* for at overbevise *Kvinder* om, at de burde støtte Samfundsspørgsmaalet *Fuglenes Bevarelse,* og at det hovedsagelig afhang af Kvinderne, hvor vidt Fuglene skulde have Lov til at eksistere, eller Naturen skulde berøves sit levende Smykke, den glade, nyttige Fuglehær.

Det er lykkedes at faa en stor Del Kvinder med Hjerte og Forstand til at slutte sig til Sagen — enhver Kvinde, der ikke bærer Fuglepynt, bidrager til Fuglenes Bevarelse — men *Moden,* den almægtige Drivkraft i Verden, hvisker Forfængelighedens Ord i Kvindernes Øren, Moden lader haant om alle Opraab, Agitation, alle Apeller til Kvindernes Hjerte og Forstand. Moden er en grusom Tyran, den leger med sit Offer, den lokker, drager, slaar sin Klo i det kvindelige Bryst, døver Barmhjertighedens Stemme, Samvittighedens Røst — lige over for Moden er Kvindernes Selvstændighed som blæst bort.

Fuglepyntmoden, der en Tid holdtes nede, har atter faaet Lov at herske; den kaster ind paa Markedet hele Ladninger af Fugle og Fjer, smukke, grimme, smagfulde, smagløse, alt mellem hverandre, bemalede, pailletterede, ægte og uægte Stads. Industrien er Modens Tjener, jo mere Efterspørgsel paa Fjer, desto flere fabrikeres der. Det er ikke mere Millioner af Fugle, men *Milliarder*, der aarlig ynkeligt omkommer. Fra Amerika og Japan hæver sig stigende Røster imod Eksport af Fugle for at tilfredsstille europæiske Kvinders Forfængelighed — i Massachusetts er man naaet saa vidt, at Handel med Fuglefjer under Straf er forbudt — og der blev i Fjor stiftet „en international Liga til Bekæmpelse af Fuglemassemord" af den østrigske Fugleværneforening, der forestaas af Kvinder. Denne Liga har til Opgave at formaa alle Landes Regeringer til at udstede ensartede Love til Værn for Fuglene. Ligaen omfatter allerede 11 Foreninger, der hver repræsenterer sit Land; 60,000 Fuglevenner har indmeldt sig. Danmark repræsenteres af Foreningen *„Svalen"*, der har virket i snart to Aar og samlet ca. 1300 Mænd og Kvinder under sin Fane. „Svalen", har ofte haft Bud til Kvinderne, hvoraf mange dog har vendt det døve Øre til — hør derfor nu, hvad den siger:

„Kvinder — hæv Øjet fra eders egne personlige Anliggender, lad ikke det materielle saa ganske opsluge eder — heller ikke eget Maal og Stræben — — se, hver en lille Fugl har sin Bestemmelse og er til Nytte, hver en Fugl kæmper for Tilværelsen, utrættelig, flittig — for at skaffe Føde til Reden, — trods daglig Møje og Bekymring arbejder den Dagen lang, medens den sender sin Takkerøst mod det høje."

I Kvinder, der bærer Fuglepynt, husk paa den lille Sangers saa brat afsluttede Liv for en taabelig Modes Skyld — paa de forladte Unger i Reden, der omkommer af Sult, fordi Forsørgeren er dem berøvet — og I Kvinder, der *ikke* bærer Fuglepynt, kom os til Hjælp, led Kvinderne ind i det rette humane Spor, Kønnet til Ære, slaa en forsvarlig Pæl gennem Fuglepyntmoden, saa den ikke bliver en Plet paa vort Køn, thi det er jo saa, at selv om Beskyldningen for Inhumanitet kun direkte rammer en Del af Kvindekønnet, den *mondæne* Del, hvis Interesser koncentrerer sig om deres egen kære Person, saa falder der dog en Skygge paa Kønnet i sin Helhed, som selv Kvindesagskvinder vil have vanskeligt ved at tage Afstand fra.

Paa alle Dyrebeskyttelseskongresser er Fuglepyntsagen Dagens Emne; ikke alene Dyrevenner, men Landbrugere og Ornitologer diskuterer ivrigt Spørgsmaalet paa deres Møder; der falder mange haarde Ord om Kvinderne, der er bleven sagt, at de ved at støtte Moden viser, hvor liden Interesse for Samfundssager, de besjæles af, og at naar Kvinder ikke formaar at bringe et saa ringe personligt Offer som at lade Fuglepynten fare, er de heller ikke i Stand til at vie deres Evner og Kræfter til *almene* Samfundsopgaver.

Er ovennævnte Side af Sagen ikke